

Bestuingsforslag nr. B 80. Fremsat den 13. januar 2009 af Peter Skaarup (DF), Rene Christensen (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Marlene Harpsøe (DF) og Pia Kjærsgaard (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at afskaffe ungdomsrabatten ved overtrædelser af straffeloven

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag med det formål at afskaffe strafferammen på 8 års fængsel til gerningsmænd, der ikke

var fyldt 18 år, da den kriminelle gerning blev udført.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med dette beslutningsforslag er at fjerne strafabatten for unge lovovertrædere i straffelovens § 33, stk. 3, således at det ikke længere bliver muligt at opnå strafabat for alvorlige forbrydelser, blot fordi gerningsmanden ikke var fyldt 18 år i gerningsøjeblikket.

Straffelovens § 33, stk. 3, lyder således: »Straffen må ikke overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.«

Nærværende beslutningsforslag er aktualiseret af en række alvorlige straffesager, hvor gerningsmanden har været under 18 år. Det gælder bl.a. sagen om stadiondrabet, som fandt sted i Aalborg den 27. oktober 2007. Den blot 15 år gamle Rasmus Popena overfaldt og dræbte den tilfældigt forbipasserende Henrik Bjerremand Kristensen. Mordet fandt sted tidligt om morgenen, hvor de begge var på vej hjem efter en tur i byen. Den 15-årige overfaldt sit offer med det formål at stjæle hans penge. Overfaldet udviklede sig helt ekstremt voldsomt og resulterede i, at Henrik Bjerremand Kristensen blev tæsket ihjel. Da politiet fandt liget af Henrik Bjerremand Kristensen, troede de først, at han var blevet skudt i hovedet! I forbindelse med sagen har drabsmanden selv udtalt: »Jeg giver ham to eller tre vristspark i ansigtet. Så triller han rundt og ned på ryggen. Så sparker jeg ham flere gange i ansigtet med vrist og hælspark«. (B.T.: »Nu skal han dømmes for drab«, 22. oktober 2008). Den 15-årige drabsmand blev anholdt den 28. oktober 2007. Den 8. august 2008 blev han idømt 4 års fængsel for vold med døden til følge. Byretten mente ikke, at han havde til hensigt at dræbe sit offer, på trods af at drabsmanden havde fortalt en af sine venner, at han havde givet sit offer de sidste spark for at få ham til at stoppe med at lave »gurglelyde«, som formentlig skyldtes blod i luftvejene. Efter drabet slæbte den 15-årige drabsmand sit offer 23 meter. Han optog endvidere en 10 sekunder lang mobilsekvens af forløbet. (Jyllands-Posten: »Jeg vil gerne sige undskyld«, 9. august 2008).

Sagen blev efterfølgende anket til landsretten, idet anklageren fandt, at der var grundlag for en drabstiltale. Den 23. oktober 2008 blev der afsagt dom i Vestre

Landsret. Rasmus Popena blev kendt skyldig i drab. Anklageren havde argumenteret for maksimumsstraffen efter straffelovens § 33, stk. 3, men den nu 16-årige drabsmand blev idømt 7 års fængsel. (B.T.: »Dommens dag for Rasmus«, 23. oktober 2008).

Ungdomskriminalitetens omfang

Ifølge Justitsministeriets Forskningsenhed har antallet af strafferetlige afgørelser vedrørende unge i aldersgruppen 15-17 år være nogenlunde konstant i perioden fra 1996 til 2003. I perioden herefter er den steget lidt. Der har dog været en eksplosiv stigning i antallet af voldssager. I 1996 var der 309 sager vedrørende straffelovens § 244 (simpel vold). Dette tal var steget til 778 i 2007. I 1996 var der 56 sager om straffelovens § 245 (alvorligere vold). I 2007 var tallet steget til 104 afgørelser. Der er generelt så få afgørelser vedrørende straffelovens § 246 om særlig alvorlig vold, at det ikke giver mening at tale om, hvorvidt der har været stigninger eller fald. I både 1996 og 2007 var der således 0 afgørelser. Der har kun været 7 strafferetlige afgørelser vedrørende § 246 i perioden 1996 til 2007 for aldersgruppen 15-17 år. Det er ligeledes sjældent, at unge under 18 år dømmes for drab. I perioden fra 1996 til 2007 var der således 10 tilfælde i alt. (Justitsministeriets Forskningsenhed, december 2007 og Justitsministeriets Forskningsenhed, december 2008)

Afsluttende bemærkninger

Det kan for nogle lyde uheldigt at fjerne den såkaldte ungdomsrabat, der gør, at unge under 18 år ikke kan få fængselsdomme på over 8 år. I realiteten vil der være ganske få tilfælde hvert år, hvor der vil forekomme sådanne domme. Straffelovens milde voldsbestemmelse, § 244, har en strafferamme på 3 år. § 245 har en strafferamme på 6 år. § 246 har en strafferamme på 10 år, men den bliver sjældent udnyttet fuldt ud. Og som tallene fra Justitsministeriets Forskningsenhed har vist, dømmes personer under 18 år sjældent efter denne paragraf. En afskaffelse af straffelovens § 33, stk. 3, vil derfor efter al sandsynlighed kun berøre drabssager. I perioden fra 1996 til 2006 d.v.s. en pe-

riode over 11 år (begge år inklusive) er der truffet ti afgørelser vedrørende drab. I realiteten vil den foreslåede ændring af straffeloven kun finde anvendelse i forbindelse med sager som f.eks. stadiondrabet i Aalborg. Når rovmordere som Rasmus Popena kun idømmes 7 års fængsel, krænkes folks retsbevidsthed, og tilliden til retssystemet svækkes markant. Forslagsstillerne mener ikke, der bør gives strafabat til mordere, blot fordi de tilfældigvis ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet. Hvis de er gamle nok til at begå

mord, er de også gamle nok til at tage konsekvenserne af det. Udviklingen siden 1996 viser, at der i snit vil forekomme højst én af sådanne sager om året. Der er således ikke tale om, at landets fængsler vil blive fyldt med unge livstidsfanger. Det er forslagsstillerens opfattelse, at nærværende beslutningsforslag kan være med til at styrke befolkningens tillid til retssystemet, samtidig med at det kan have en stærk præventiv effekt og ganske almindelige borgere beskyttes mod disse hæmningsløse rovmordere.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe ungdomsrabatten ved overtrædelser af straffeloven.

(Beslutningsforslag nr. B 80).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.